

ДІІТ СЬОГОДНІ

26 травня, 2014, понеділок,

№ 4 (163)

www.diit.edu.ua

Велика Перемога

Найстрашніша за своїм розмахом, людськими та матеріальними втратами у ХХ ст. була Друга світова війна, яка почалася 1 вересня 1939 р. та закінчилась 2 вересня 1945 р.

В цю страшну бійню було втягнуто 61 державу, до 80 % населення нашої планети. Було мобілізовано більше 100 мільйонів людей. Вогняний смерч пройшовся по Європі, Азії, Африканському континенту та океанських просторах.

Війна прийшла на територію нашої країни 22 червня 1941 р. і тривала 1 418 днів і ночей.

Гітлерівська Німеччина розраховувала на блицкриг – закінчити окупацію території в найкоротший термін. Завдяки мужності та героїзму простого солдата, самовідданих працівників в тилу з відновлення виробництва для потреб оборони ворог був зупинений і з часом Червона армія перейшла в наступ. Перелом настав після розгрому фашистських військ під Сталінградом, потім

було звільнення України, Білорусі та держав Східної Європи.

В ніч з 8 на 9 травня 1945 р. був підписаний Акт про капітуляцію гітлерівської Німеччини.

В цю перемогу великий внесок зробили студенти ДІІТу, що пішли на початку війни добровольцями на фронт. Багато з них загинули.

Для увіковічення світлої пам'яті про їх подвиг на території ДІІТу споруджено пам'ят-

ник загиблим студентам та співробітникам.

7 травня з нагоди 69-ї річниці Великої Перемоги в університеті відбулися урочисті заходи,

менович та ветерани-учасники війни – Вискребенцев Олексій Якович, Тарасенко Віктор Петрович.

Привітав ветеранів та подякував за їхній героїчний подвиг ректор університету, професор О. М. Пшінько.

Від імені ветеранів-учасників бойових дій А. Каблуков нагадав про мужність і стійкість народу у ті страшні часи.

Слова великої поваги та пошани ветеранам висловив молодший сержант кафедри військової підготовки К. Нечипорук.

Вдячні нащадки сердечно вітали з Днем Великої Перемоги ветеранів війни, які в різні роки пов'язували своє життя з університетом. Вшанували пам'ять загиблих покладанням квітів до Вічного вогню.

Шановні ветерани! Висловлюємо глибоку вдячність за ваш внесок в перемогу. Земний уклін вам, дорогі переможці!

В. П. Кільвий, голова ради ветеранів університету

Є ще порох у порохівниці...

На запрошення Організації ветеранів країни Жовтневого району м. Дніпропетровська, курсанти кафедри військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби відвідали творчий вечір ветеранів Великої Вітчизняної війни. Захід відбувся у приміщенні Діорами «Битва за Дніпро». Ветерани війни самостійно організували концерт, присвячений річниці Дня Перемоги. У програмі були тематичні розповіді своїх бойових шляхів, читання авторських віршів та парад пісень.

Підготувавши насичену виставу, учасники концерту дали нам зрозуміти багато нового з історії не тільки нашого краю, а й Європи і всього світу, та самі згадали хвилини радості і болю, хвилини відповідальності, страху і героїзму. Курсанти із задоволенням переглянули концерт художньої самодіяльності, отримали багато позитивних емоцій та вражень.

Дорогі ветерани, ми пишаємося вашою доблестю, честю, відвагою і обіцяємо бути гідним Вам наслідуванням!

Урочистий концерт

8 травня особовий склад курсантів відвідав урочистий концерт з нагоди свята Дня Перемоги, що проходив у Дніпропетровському академічному українському музично-драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка. Курсанти мали нагоду поспілкуватися з учасниками бойових дій, безпосередньо почути про події тих часів. Ветерани із задоволенням розповідали про окремі випадки героїзму і доблесті на полях битв цієї страшної війни, а курсанти уважно слухали та водночас згадували розповіді своїх дідів та бабусь про часи невтомної боротьби радянського народу, про його подвиг, велику роль у вирішальних битвах та вклад у побудову миру в усьому світі.

Пам'ять про загиблих у цій кривавій війні, пам'ять про героїв ніколи не згасне у серцях народів всього світу, не згасне і у серцях курсантів, наслідувачів славетних бойових та трудових традицій ДІІТу.

Сергій Шилко, курсант-першокурсник

Ніхто не забутий, ніщо не забуто

Напередодні 69 річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні цікавою та змістовною стала тематична година, яку провели працівники бібліотеки університету з курсантами кафедри військової підготовки.

Зав. відділом бібліотеки Н. Долматова нагадала присутнім про страшні і криваві сторінки історії, які залишили проїняті болем сліди в долях багатьох українських родин.

Розповідь супроводжувалась слайд-шоу з історичними місцями міста, пам'ятниками та обелісками, які встановлені в місті на Дніпрі в знак вшанування подвигу народу в страшній війні.

Курсанти військової підготовки вдячні працівникам бібліотеки, які ще раз нагадали про священний наш обов'язок – збереження пам'яті про роки Великої Вітчизняної війни. Ми повинні бути гідними подвигу загиблих в боях.

Полковник В. Пастушенко, заступник начальника кафедри з виховної роботи

Навіщо потрібні студентам депутати?

Навесні 2013 р. багато хто зі студентів та співробітників ДІТТу проголосував за мене на виборах до міської ради. Кожному з Вас, шановні студенти та співробітники, я вдячна за довіру, тому вважаю за потрібне розповісти про рік моєї праці, як депутата. Хочу поділитися тим, що вдалося зробити, а що ні, а також розповісти про те, що я досі мрію втілити в життя.

По-перше, хочу зауважити, що існуючі досягнення стали реальністю завдяки беззаперечній підтримці адміністрації університету та особисто ректора, депутата обласної ради, професора Пшінька Олександра Миколайовича, а інколи навіть завдяки допомозі народних депутатів України.

По-друге, хочу подякувати активним, цілеспрямованим членам Студентської ради, які брали участь у студентських проєктах, та особисто Катерині Наседкіній (423 гр.), Наталі Замедянській (925 гр.), Артему Мяснікову (241 гр.) та Олександрові Бойку (948 гр.), які встигли порозумітися з роботою депутата та стати надійними помічниками.

Багато роботи було зроблено для мешканців мого виборчого округу:

- весь рік з депутатського фонду надавалась матеріальна допомога тим, хто опинився в скрутній життєвій ситуації;
- дитячому садочку № 210 було подаровано нове обладнання для кухні;

– надано допомогу в організації свята «Золота осінь» для дітей-інвалідів, за що нам, навіть подякували грамотою, та було вирішено ще багато інших питань.

Але зараз я хочу розповісти, що було зроблено саме для

ДІТТу. Одразу хочу вибачитися перед студентами за те, що вже з початку 2014 р. безкоштовний Wi-Fi на поверхах гуртожитків більше не працює. Чесно зізнаюся: не змогла домовитися про обслуговування точок Wi-Fi на цей рік. Це була маленька поразка, але все ж таки перемогло багатобільше:

1. В осередку Студентської ради був створений справжній прес-центр зі своєю газетою «Студекспрес», інтернет-сторінкою <http://studrada.diit.edu.ua>, студентським радіо «Радіо ДІТ». На сьогодні керівником прес-центру є студент 430 гр. Сергій Новосад. Ми разом докладаємо максимум зусиль, щоб розвивати роботу прес-центру і надалі. Якщо фортуна стане на наш бік, то з наступного навчального року ви зможете чути фіри «Радіо ДІТ» щодня і в будь-якому куточку університету.

2. Вперше була організована та успішно виконана закупівля спортивного приладдя за благодійні кошти студентів-провідників. Спортивні мати, боксерська груша та футбольні м'ячі були подаровані спортивному комплексу, а гуртожитки отримали невеличкий спортивний інвентар.

3. Було організовано активне знайомство студентів ДІТТу з рухом безкоштовного обміну книгами між людьми – «бук-кросинг», який започаткований в ДІТТі бібліотекою та вже активно розвивається на рівні міста.

4. Був організований міжвузівський студентський рух «Go+», який реалізував цілу низку заходів, наймасовіші з яких: створення вуличного безкоштовного кінотеатру «На Бульварі», проведення патріотичного квесту «Освобождение Днєпра» та акції-пам'яті жертв Голодомору «Колосок пам'яті», розробка та організація молодіжних тренінгів з різної тематики.

5. Брала участь в обговореннях за круглим столом проблем працевлаштування студентів, що проходили у Комітеті з питань науки та освіти Верховної Ради. Я намагалася донести всю інформацію про це питання, як кажуть, «з середини»: розповіла про вимоги роботодавців до студента-випускника

та складність отримати перше робоче місце в реаліях сьогодення. За результатами круглого столу були написані пропозиції до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо проходження навчально-виробничої практики і стажування студентів та забезпечення молодих спеціалістів першим робочим місцем». Далі справа за Верховною Радою...

6. З початку навчального року було започатковано новий проєкт – «Кіно ДІТ». Тепер студенти можуть відвідувати безкоштовний кінотеатр, в рамках якого раз у тиждень проводяться кінопокази у приміщенні кінозалу Палацу культури ДІТТу. Інформацію про проєкт можна знайти за адресою: https://vk.com/kino_diit

7. І, мабуть, найцікавіше: до Нового року ми розпочали акцію «Лист Святому Миколаю». За умовами акції кожен студент мав змогу написати листа Святому Миколаю та попросити для себе подарунок в нагороду за добрі вчинки, які він зробив впродовж року.

Коли ми читали ці листи, серце наповнювалося неймовірною гордістю за наших студентів! Вони, як завжди, проявили себе з найкращого боку! Ми зустріли дуже багато нестандартних листів: «...врятувала хлопчика на морі»; «...зловив шахрая, який намагався вкрати у бабусі гаманець»; «...5 раз допомагав «Службі розшуку дітей»»; «...вилікував голуба»; «...від-відав дитячий будиночок».

А серед побажань до Нового року найбільш запам'яталися такі: «...щоб дітки не хворіли, а дітей, які потрапили до дитячого будинку скоріше забрали батьки. Щоб дівчата знайшли собі чоловіків гарних...»; «...не забувати здавати пропуск на вахті...»; «...сили волі, не хворіти, дбати про своє й думати про спільне; побільше всім життєвої наснаги та совісті!».

Серед подарунків, які замовляли студенти, важко було не помітити ось такі: «...та нічого особисто мені не треба і краще подаруй волю і долю кожному, волю й долю Украї-

ні!»; «...отримую стипендію і працюю по ночах. Тому можу сам купити подарунок собі та своїм рідним. Проте є багато дітей, які лише мріють про подарунки. Тому я прошу Вас привітати дітей-сиріт та дітей з бідних сімей невеликими подарунками або солодощами. Для мене це був би найкращий подарунок».

А з цих листів ми по-доброму посміялися: «P.S. Якщо залишилися плями, то знай, то парфуми, щоб тобі було приємно»; «Я хочу отримати від тебе іграшкову залізницю, бо, по-перше, раніше ти мені дарує тільки нові шкарпетки та цукерки, а, по-друге, я майбутній залізничник».

Варто зазначити, що таку саму акцію ми провели і в інших університетах міста, і жоден студент з іншого вузу не писав щось подібне... Ось такі вони, справжні студенти ДІТТу – з великим серцем та чистою душею! І я дуже пишаюся, що сама також навчалася ДІТТі і зараз маю змогу працювати на його розвиток.

За час передвиборчої програми я почувала про велику кількість студентських проблем, що необхідно вирішити. Та на жаль, не так багато в мене, як депутата міської ради, є можливостей для розв'язання цих задач. Але я ширі вірю, що разом з вами, небайдужими студентами, ми багато подолаємо і зробимо все, що в наших силах!

P.S. Шановний студенте! Якщо в тебе є ідеї, які ти не знаєш, як втілити в життя, або ти особисто потребуєш допомоги, то звертайся: прийомний день – кожний перший понеділок місяця, к. 308 або щодня – Студентська рада, к. 1304а.

З повагою Оксана Гололобова, депутат міської ради

Юбилейное восхождение на пик Шевченко

Сейчас, когда взаимоотношения Украины с Россией обострились настолько, что возможна война, недавняя экспедиция днепропетровских альпинистов на Кавказ с целью покорения высочайшего памятника Тарасу Шевченко – пика Т. Шевченко, посвященная 200-летию великого Кобзаря, кажется мне дивным сном. Однако Россия разная – и это мы почувствовали, пребывая на Кавказе.

В 1939 г. красивую безмяную вершину высотой 4 200 м в верховьях Суганского ущелья Кабардино-Балкарии назвали пиком Тараса Шевченко. Название это «подарили» днепропетровские альпинисты под руководством мастера спорта А. Зюзина, много лет проработавшего в ДИИТе. Кстати, в 1947 г. ему первому на Днепропетровщине присвоили звание заслуженного мастера спорта.

В 1964 г. на 150-летие дня рождения Кобзаря днепропетровские альпинисты подняли на вершину восемнадцатикилограммовый алюминиевый бюст Тараса Шевченко, изготовленный на Южмаше инженерами и альпинистами В. Хромовым и И. Иванченко. С тех пор бюст находится на вершине.

Нынешняя экспедиция была организована комитетом по делам молодежи и спорта при днепропетровской облгосадминистрации. Ее возглавил заслуженный тренер Украины Александр Зайдлер. Это он руководил экспедицией в 1964 г. Старшим тренером был назначен нынешний председатель федерации, многократный чемпион Украины Владимир Хитриков. Большая часть участников экспедиции состояла из молодых, хорошо подготовленных альпинистов. Только в этом году они совершили зимнее восхождение на Говерлу, а перед пиком Шевченко еще собирались совершить восхождение на Эльбрус. Для них это первое восхождение на пик Шевченко. Кроме них, в группу входили несколько ветеранов альпинизма, уже не раз совершавших восхождение на этот пик. Это участники восхождения 1964 г. Александр Зайдлер, Виктор Шабохин и Валерий Вышинский, а также участник восхождения в 1989 г. и руководитель восхождения в 2004 г. Анатолий Брынза.

Группа молодых участников выехала из Днепропетровска 22 февраля и сначала отправилась покорять Эльбрус, а группа ветеранов, или как в Европе о таких говорят – «сеньоров», вые-

хала позже. Их задача была заранее приехать в Черекесский район, на территории которого расположен этот пик, и договориться с руководством о размещении всех участников, о специальном транспорте для выезда группы в верховья ущелья Суган.

Рано утром в Пятигорске нас встретили балкарские друзья Султан Темукуев и Мурат Ногеров, с которыми мы не раз совершали совместные восхождения на Кавказе и в Крыму. Нас поместили в одном из недавно отремонтированных корпусов турбазы «Голубые озера», расположенной немного выше районного центра Кашхатау у одного из красивейших карстовых озер мира.

После небольшого отдыха мы встретились с главой районной администрации Махтием Тимержановым. Кстати, он кандидат технических наук и ранее много лет проработал доцентом в Нальчикском университете. Махтий рассказал нам, что в республике серьезно подготовились к юбилею Шевченко. В районе был организован штаб по проведению юбилейного восхождения на пик Шевченко, руководителями его назначены наши старые друзья Султан Темукуев и Хасан Акиев. А ряд балкарцев собирается с нами совершить юбилейное восхождение. На следующий день мы приняли участие в пресс-конференции, проходившей в столице Кабардино-Балкарии Нальчике. Мы не ожидали такого интереса к нам. Журналистов было много. Их интересовали не только подробности предстоящего восхождения, но и события в Украине. Кроме журналистов на пресс-конференции присутствовали представители украинской диаспоры. В республике живет довольно много украинцев. Еще с царских времен здесь были целые села, заселенные переселенцами с Украины. У многих родственники в Украине. Мы с ними договорились о встрече уже после восхождения.

2 марта приехали ребята с Эльбруса, восхождение у них не получилось. Единственная женщина в группе Женья Рудницкая получила травму, и ее пришлось транспортировать в низ. К счастью, травма оказалась незначительной, и она приняла участие в восхождении на пик Шевченко.

Утром 3 марта мы с рюкзаками погрузились в вездеход и выехали в верховья Суганского ущелья. Балкарские участники восхождения собирались

подняться к нам уже перед самим восхождением. В этом году снега было немного, и не смотря на то, что машина ехала по бездорожью и часто застревала в снегу и камнях, мы за 5 часов добрались до верхнего кордона. Дальше можно подняться только пешком. Погода была хорошая. После установки палаток, часть группы пошла вверх для разведки маршрута и заброски грузов. Ночь была довольно холодной. Температура в палатках опускалась до -7°C . На следующий день мы пошли вверх и установили первый базовый лагерь на среднеледниковой морене. С лагеря хорошо уже был виден пик Шевченко и пути подхода к нему. Именно с этого лагеря 25 лет назад при плохой погоде мы успешно штурмовали пик. Однако на этот раз было решено перенести базовый лагерь повыше, чтобы повысить надежность нашего восхождения. После установки второго базового лагеря, была проведена разведка маршрута восхождения. Перед штурмом к нам в базовый лагерь поднялись балкарские участники восхождения. Самой большой неожиданностью для нас оказалось появление в базовом лагере главы района М. Темиржанова. Несмотря на пенсионный возраст, он тоже решил принять участие в юбилейном восхождении. В восхождениях он до этого не участвовал, но в молодости был мастером спорта по борьбе, а сейчас увлекается дайвингом и часто ходит в горы на прогулки и охоту. На мой вопрос: не страшно ли ему, он ответил, что уже в том возрасте, когда ничего не страшно. Отказать ему было нельзя, но для обеспечения безопасности к нему прикрепили опытного альпиниста балкарца Б. Гумаева. Вечером перед восхождением всех участников обследовал врач экспедиции С. Дидора. По результатам обследований несколько человек, в том числе А. Зайдлер, не пошли на восхождение из-за плохого самочувствия.

На восхождение вышли 9 марта в 5 часов утра. На отдельных участках передовой группе было довольно тяжело, так как снега было по грудь. На сложных участках для обеспечения безопасности было навешено 400 м веревочных перил. Чаше других впереди работали В. Хитриков и К. Терещенко. Погода благоприятствовала нам. В начале десятого первые участники восхождения поднялись на вершину и встретились с Тарасиком, как между собой

называли альпинисты бюст Кобзаря. В. Хитриков по спутниковой связи сообщил в Днепропетровск об успешном восхождении, это произошло в тот момент, когда проходило торжественное возложение венков к памятнику Т. Шевченко. На вершину поднялись 14 днепропетровцев и трое балкарцев. С вершины открывался прекрасный вид на окружающие горы. Однако расслабляться в горах нельзя, так как погода может резко испортиться. После отдыха, фото- и кино сессий начали спуск вниз и к шести часам вечера были в лагере. На следующий день мы по готовности начали спускаться к кордону, где нас ожидали друзья с Кашхатау, а также телеоператоры трех центральных и трех местных телекомпаний. В домике на кордоне непрерывно готовилось мясо, и всех приходилось сразу кормили и поили. Туры, которых здесь довольно много, почувствовав, что такое скопление людей ничем хорошим для них не закончится, на всякий случай перешли в другое ущелье.

На следующий день мы посетили в Нальчике дом-музей украинской писательницы Марко Вовчок, которую Т. Шевченко называл своею «литературною донькою». А вечером встретились с украинской диаспорой. Они нам организовали прекрасную встречу, в которой приняли участие много известных людей Кабардино-Балкарии. На встрече участники самодельного хора пели украинские песни, читали стихи Т. Шевченко и кабардино-балкарских поэтов. Отношение к нам как представителям Украины было самое теплое. Все выступающие желали нам и Украине мира, добра и процветания.

P.S. Все расходы по нашему проживанию и переездам на Кавказе оплатили балкарские друзья, что было кстати, так как по смете на это денег не было предусмотрено.

Доцент А. Брынза, участник юбилейного восхождения

Наш родовід

74-а студентська наукова конференція на кафедрі українознавства ознаменувалася проведенням шести секцій історичної, культурологічної та мовознавчої тематики.

2014 рік – рік Шевченка. 200-річчю від дня народження Великого Кобзаря присвячувалася секція від 26 лютого «Будеш, батьку, панувати, поки живуть люди...» (наук. кер. доц. В. В. Ковтун) із залученням широкого кола слухачів (75 чол.). У своїх виступах студенти характеризували такі грані Шевченкового життя і творчості, як козацька звитяга, релігійні мотиви, музика, а також торкнулися ролі жінок, які давали натхнення для поетичного й художнього злету миття; історії його родоводу, нащадків роду; історії найвищого пам'ятника українському Прометею на Кавказі; дослідження життєвого та творчого шляху лауреата Національної премії ім. Т. Шевченка, народного артиста України, виконавця поезій Шевченка в аудіозаписі диску «Пророк» Михайла Мельника.

З урахуванням думки всіх учасників конференції кращими доповідями визнані: I місце – «Релігійні мотиви у творчості Т. Г. Шевченка» (автор – Чернова Ольга, гр. 412, наук. кер. доц. Ковтун В. В.); II місце – «Зображення величі і краси козацької звитяги у творчості Т. Г. Шевченка» (автор – Дядько Василь, гр. 322, наук. кер. доц., приват-проф. Куліш А. І.); III місце – «Нащадки Т. Г. Шевченка на Придніпров'ї» (автори – Онисенко Марина, Піщенко Ірина, гр. 322, наук. кер. доц., приват-проф. Куліш А. І.).

Секція «Історія та культура України» (наук. кер. проф. Кривчик Г. Г.) відкрила тиждень студентської науки 7 квітня. Дослідницько-пошукові вміння в ній продемонстрували 9 студентів із доповідями про давньоруську княгиню Ольгу, видатного хірурга Миколу Пирогова, композитора Миколу Лисенка. Висвітлювалися також окремі трагічні сторінки нашої історії – це доповіді про голодомор 1932–33 рр., зокрема на Херсонщині та Дніпропетровщині, бій під Крутами 1918 р. як символ національної гідності, жертвості й героїзму, невинно загиблих дев'ятирічну війну в Афганістані, досвід якої «зайвий раз підтвердив істину: неможливо виграти війну проти народу».

Перемогу здобули: I місце – Сердюк Руслан, гр. 320 В., із доповіддю «Афганська війна –

це наша пам'ять і наш біль» (наук. кер. доц. Білан Г. І.); II місце – Глуха Тетяна, гр. 414 – «Голодомор 1932–33 років» (наук. кер. доц. Ковтун В. В.); III місце – Трухачова Ольга, гр. 413 – «Княгиня Ольга в історії Київської Русі» (наук. кер. доц. Ковтун В. В.).

Як відомо, любов до Батьківщини починається з любові до своєї сім'ї, домівки, села чи міста, що засвідчили і доповіді секції «Історія родини та рідного краю», засідання якої відбулося 8 квітня під керівництвом

Донеччину у післявоєнний період. У кількох доповідях йшлося про долю родини та прародичів у часи війни, адже «Велика Вітчизняна війна залишила свій слід у кожній українській родині».

Переможцями стали: I місце – Ніжнікова Олеся, гр. 311, доп. «Друга світова війна за спогадами очевидців», наук. кер. доц. Білан Г. І.; II місце – Лопата Олена, гр. 414, доп. «Дніпропетровщина в часи фашистського окупаційного режиму», наук. кер. доц. Ковтун В. В.; III

ВІТАЄМО

Замедянську Наталію Анастасію, студентку 925 групи, яка зайняла III місце у IV (фінальному) етапі IV Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Т. Шевченка (наказ Міністерства від 25.04.2014 № 516)

Бажаємо подальших творчих успіхів

ст. викл. Іващенко Г. Л. Підготовлені на матеріалах регіональних друкованих видань, спогадів, опитувань, власних спостережень усі 10 виступів учасників сповнені особливою теплотою. Разом із доповідачами присутні на конференції слухачі «подорожували» історичними та культурними місцями сел. Олександрівка Кіровоградської обл., м. Охтирка Сумської обл., с. Щасливе Херсонської обл., с. Губиниха Дніпропетровської обл., місяцями козацької слави Самарщини, відлунням якої стала сучасна козацька школа з провідним гаслом «Мудрість, Шляхетність, Відвага».

Кращі доповіді: I місце – «Відлуння історичних подій в житті моєї бабусі» (автор – Данилюк Аліна, гр. 1011 А, наук. кер. проф. Кривчик Г. Г.); II місце – «Історія моєї родини» (автор – Варнава Наталія, гр. 216, наук. кер. ст. викл. Іващенко Г. Л.); III місце – «Кожна сім'я – частина мозаїки епохи» (автор – Бондаренко Ярослав, гр. 311, наук. кер. доц. Г. Білан).

9 квітня засідання секції «Україна у Другій світовій війні» (наук. кер. доц. Слободянюк М. А.) було присвячене 70-й річниці звільнення України від німецько-фашистських загарбників. Студенти досліджували долю та участь у Другій світовій війні регіонів, окремих населених пунктів: Дніпропетровщини, Дніпродержинська, с. Піщаний Брід Кіровоградської обл., а також оstarбайтерів та переселенців із Західної України на

місце – Сокол Інна, гр. 1011 А, доп. «Велика Вітчизняна війна – тяжке випробування для нашого народу», наук. кер. проф. Кривчик Г. Г.

10 квітня відбулося засідання секції «Семантика імен та відособових прізвищ» (наук. кер. ст. викл. Лагдан С. П.), у якому взяв участь 41 студент. Увазі присутніх були запропоновані 12 цікавих, змістовних доповідей про походження та значення імен і прізвищ, утворених від власних і загальних назв осіб.

Сучасний український іменослов почав формуватися понад тисячоліття тому, у його складі виділяють давньоруські імена (Святослав, Людмила), християнські імена давньоєврейського, грецького та латинського походження (Іван, Марія, Петро, Олексій, Віталій, Інна), тюркські імена (Руслан, Дарій), імена, запозичені із західно- і південнослов'янських мов (Ванда, Власта, Квітослава), імена, запозичені із західноєвропейських мов (Альберт, Артур, Жанна, Елеонора), імена радянської епохи (Слава, Лілія, Нінель, Вілен, Зоря).

Специфіці ім'янаречення та поширення імен в Україні були присвячені доповіді про князівські, старослов'янські імена, імена грецького, латинського та єврейського походження, роль імені в долі людини. Прізвища, утворені від чоловічих та жіночих імен, називають патронімічними й матронімічними (Денисенко, Мотрич). Особливості їх утворення розглядалися у відповідних до-

повідях. Стали прізвищами назви осіб за родом занять, професією, національністю, місцем проживання, помітною рисою характеру, зовнішності, звичок, що також висвітлювалося у виступах студентів.

А кращими доповідями визнані: I місце – «Прізвища від жіночих імен» студ. гр. 423 Овчаренко Наталії (наук. кер. ст. викл. Лагдан С. П.); II місце – «Прізвища єврейського походження» студ. гр. 324 Бульдовича Дмитра (наук. кер. ст. викл. Бочарова О. О.); III місце – «Імена грецького походження» студ. гр. 421 Ванжули Олени (наук. кер. ст. викл. Лагдан С. П.); «Прізвища етнімічного походження» студ. гр. 421 Лізлової Єсені (наук. кер. ст. викл. Лагдан С. П.).

Засідання секції «Особливості українського прізвищотворення» (наук. кер. ст. викл. Лагдан С. П.) відбулося 1 квітня за участю 48 студентів. Було заслухано 9 доповідей про специфіку утворення українських прізвищ та розмаїття їх значень: хатньовжиткові прізвища, прізвища, похідні від назв одягу та взуття, мотивовані назвами кольорів, освітньо-наукової семантики, іншомовного походження тощо.

А найбільше зацікавленість серед присутніх викликали такі доповіді: I місце – «Прізвища із грошовою ознакою» (автор – студ. гр. 421 Банул Анастасія, наук. кер. – ст. викл. С. П. Лагдан); II місце – «Прізвища військової тематики» (автор – студ. гр. 421 Перехода Анастасія, наук. кер. – ст. викл. Лагдан С. П.); III місце – «Значення прізвищ гетьманів у долі України» (автор – студ. гр. 121 Нескоромна Валерія, наук. кер. – доц. Щербакова Т. О.).

Усі доповідачі отримали у подарунок від кафедри українознавства художні альбоми «Світлиця» (арт-проект ст. викл. Іващенко Г. Л.), а переможці були відзначені також книгою приват-професора Куліша А. І. «Легенди ДНТУ». Учасникам мовознавчих секцій курсанти 424 гр. подарували українські народні пісні «Розпрягайте, хлопці, коні» (пісню, в якій згадується відоме в Україні жіноче ім'я Маруся) та «Ой на горі та й жінці жнуть» (пісню про козацьких ватажків Дорошенка та Сагайдачного).

Світлана Лагдан, ст. викл. кафедри «Українознавство»

Феєричний Гала-концерт

Погодьтеся, що немає більш довгоочікуваної пори року, ніж весна. Коли Ви дивитесь на дивну природу, серце радіє, правда? Краса – це, напевно, перше, що чіпляє наші серця. І зовсім неважливо, де Ви живете: у місті чи ближче до істинної природи. Створювати красу, створювати прекрасне потрібно абсолютно скрізь. Таким чином, ми змінюємо світ навколо себе і міняємося самі, природно, в кращий бік.

Саме в квітні в нашому житті з'являється Студентська весна. Вона приходить, і яскраві промені сонця фарбують все навколишнє у святкові кольори. Вона збирає всі факультети, перетворюючи нас в одну велику, дружно родину – ДІТ. Основною темою гала-концерту в цьому році стала значна подія для України – 200-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка. Олександр Миколайович Пшінько привітав студентів з приходом весни, побажав натхнення та наснаги у навчанні та повсякденному житті!

Весняний фестиваль урочисто відкрив концепт-хор «HORIZMA», який презентував увазі глядачів оригінальні, блискучі вокальні номери. Виступати першими нелегко, а тим більше відкривати концерт, але впевнено скажу, що концепт-хор з цим завданням впорався. Вокалісти з легкістю налаштували зал на потрібну хвилю позитиву і веселощів.

Факультет «ТК» представив до уваги глядачів номери, які не могли не залишити приєм-

ний відбиток у серцях всіх, хто сидів у залі. Це і вокальний номер «Хвилини» у виконанні Марини Литвин, і народний танок «Дівчина весна», пісню для якого виконувала студентка факультету «ГОІС», і неперевершений відеоролик про те, що саме ДІТ єднає наші серця!

Бурхливими оплесками глядачі зустріли факультет «Е!» Хореографічний номер «Одеса» та пісня «Я не здамся без бою» наповнили весь зал шаленою енергетикою і морем драйву. Було помітно, що учасники викладалися на всі сто.

Іскрою Студентської весни – 2014 стали українські традиції та культура. Пластичний номер «Козаки», з поєднанням сучасної та народної музики, танок «Шути» від факультету «ЕМТ» викликали бурю овацій. Зал був здивований неординарним виступом студентів факультету «М» – грою на волінці з шотландським танком та акробатичним номером, за яким присутні

спостерігали, затамувавши подих.

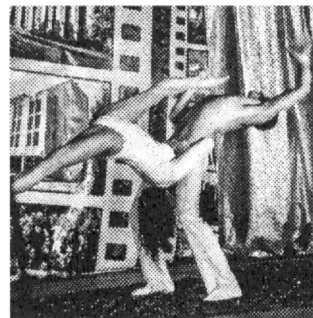
«ПЦБ» представив до нашої уваги яскравий вальс, чудову пісню «Parooutai» французькою мовою, пластичний номер «Струни». Дівчата з факультету «ГОІС» танцювали вражаючий танок, а іноземні студенти на-

длучили між номерами не давали нудьгувати жодному глядачу.

Надзвичайно влучно українські традиції передали танець з хустками та монолог «Катерина» від факультету «УПП», який ніколи не перестав дивувати. Зал зустрічав оплесками танок «Маски», що вражав великою кількістю підтримок і складних елементів. Концерт тривав близько двох годин, але цей час пролетів як одна мить. Щоб продовжити це неймовірне свято та відпочити, студенти були запрошені на вечірку у НК «Sfera».

шого університету заспівали пісню «Синий иней». Дефіле студенток факультету «МТ» та «ОБЗ» продемонструвало, що ДІТ – це справжній квітник красивих дівчат! Рок-гурт факультету «ОБЗ» виконав пісню «Can't Stop». Кумедні жарти ве-

Ось так пройшла ще одна «Студентська весна». І коли закривалася завіса, і глядачі нехотя, покрокували до виходу, багатьом не вдалося, що гала-концерт завершився та потрібно чекати цілий рік для того, щоб знову побачити це дійство, яке можна з повним правом назвати феєричним шоу! Сподіваюся, що наступного року буде ще більше бажаючих взяти участь, проявити свої таланти у такому неймовірно важливому для студента заході!

Наталія Замедянська, гр. 925

Нещодавно стартував проект «L.A з КАУС», мета якого змінити уявлення студентів про колективні заняття спортом. Керуючись основним принципом, що вирішальним фактором ефективності будь-якої діяльності людей є їхня мотивація, команда тренерів розробила дієву програму, яка допо-

L.A з КАУС

може кожному, оскільки враховує індивідуальні особливості та має гнучку структуру.

Саме від правильно поставленої мети залежить успіх учасників «L.A з КАУС», стимулюючи студента до участі у заїбах та легкоатлетичній діяльності.

Вміння визначити та вплинути на рівень мотивації слухача, сформувати орієнтацію на успіх, вплинути на оцінку студентом власних невдач є невід'ємним аспектом діяльності тренерів «L.A з КАУС».

У вечірніх пробіжках «L.A з КАУС» ви завдяки підтримці оточуючих відчуєте прилив сил і бадьорість духу. Ми не намагаємося зробити Вас завзятим спортсменом, а допоможемо досягти прекрасної фізичної форми або поставленої Вами мети. Ви будете не просто займатися спортом, а зможете знаходити шляхи вирішення різних проблем, застосовуючи практичні рекомендації тренерів. З «L.A з КАУС» ви поринете у новий світ, знайдете нових друзів і просто відчуєте

життя на повну. Вирішувати вам.

Відтепер кожної п'ятниці ми граємо у футбол на великому стадіоні ДІТу. Щоб стати учасником команди, просто приходь. Початок тренувань о 19:00 з понеділка по п'ятницю, місце зборів – стадіон.

А. Срібний, голова КАУСу

Кубок ректора – 2014

Ось і закінчилися найочікуваніші змагання весняного сезону серед команд студентів 5-х курсів «Кубок ректора – 2014». Мінливою та не завжди привітною до гравців та вболівальників була погода, але впевнено можна сказати, що все пройшло на «УРА!». Мабуть, тільки ліниві та байдужі лишались осторонь того, що відбувалось після пар на «коробці» біля гуртожитку № 4, неможливо було не чути і не відчувати ту підтримку, той запал, якими були натхненні учасники і вболівальники.

Цього року дійство проходило вже на новенькому, відремонтованому, зі штучним покриттям футбольному майданчику, як то кажуть «Сама атмосфера та місце проведення тішать». Давайте разом згадаємо як все було.

Відкриття Кубка припало на 7 квітня і проходило як зазвичай. «З кожним роком наші футболісти демонструють все кращу гру, тож, сподіваюсь, «Кубок ректора – 2014» не стане винятком...», – зазначив, попередньо привітавши діитівців з початком змагань, ректор університету О. Пшінько. Нагородивши команду ДІТу, переможців змагань з футболу, під палкі вигуків вболівальників, підтримку черлідерів та гостей було урочисто відкрито цього річчн змагання.

Перші ігри завершилися з результатами:

- «М»–«ОБЗ» (рахунок 1:2),
- «Е»–«УПП» (4:5),
- «МТ»–«ТК» (5:3),
- «ВК»–«ПЦБ» (8:0).

Наступного дня матчі проходили більш напружено:

- «М»–«МТ» (рахунок 3:1),
 - «ОБЗ»–«ТК» (2:0),
 - «УПП»–«ПЦБ» (6:0),
- особливо несподівано закінчилась гра команд факультету «Е» та «ВК» (2:1).

9-го квітня команди зіграли наступним чином:

- «М»–«ТК» (1:4),
- «ОБЗ»–«МТ» (4:4),
- «УПП»–«ВК» (2:6).

По кількості забитих голів цього дня лідерами усього Кубка стали гравці команди «Е». 6 попадань капітана команди Миколи Кучми, 3 – Андрія Фомічова, 1 – Олексія Гребенюка, та автогол принесли електрикам перемогу над «ПЦБ» з ра-

хунком 11:1 і забезпечили їм потрапляння у півфінал. Тож станом на цей день до півфіналу пройшли команди факультетів «Е», «ОБЗ», «МТ» та «ВК».

Не зважаючи на погані погодні умови, організатори турніру не стали переносити зустрічі, тому ігри проходили напрочуд складно. Перші дві команди, котрі грали за вихід у фінал, дійсно можна назвати рівносильними. Закінчивши матч з рахунком 1:1 (голи: «ОБЗ» – Олег Сенніков, «Е» – Олексій Канівець), подальшу

долю фіналістів вирішили пенальті. З рахунком 4:5 команда «ОБЗ» одержала перемогу. Друга гра «ВК»–«МТ» також ознаменувалась нічиєю (голи: «ВК» – Андрій Фалько, Дмитро Пірус; «МТ» – Ілля Петрів, Богдан Сушенко) і, поціливши у ворота суперників більше «шестиметрових», із рахунком 4:2 у фінал пройшла команда «ВК».

Якщо говорити про сам фінал, то він справді був гарячим. Щиро кажучи, таких протистоянь на полі не очікував ніхто. Фінальні матчі обох ігор закінчились з рахунками 1:1, і перемогу знову визначали пенальті (голи забити: у ворота електриків Максим Циховський, протилежні «МТ» –

Андрій Фомічов). За підсумками гри четверте місце, поступившись команді суперника з рахунком 4:3, посіла команда факультету «Електрифікація залізниць» у складі: № 11 Микола Кучма (капітан), № 8 Андрій Бондяєв, № 9 Артем

І вже третій рік поспіль Кубок ректора міцно закріпленний за призерами змагань військовою кафедрою. Склад команди переможців:

- № 11 Микола Приймак (капітан),
- № 8 Андрій Фалько,
- № 9 Артем Завірюхін,
- № 7 Валерій Філімонов,
- № 10 Дмитро Пірус,
- № 17 Максим Кушнір,
- № 13 Данило Торубара,
- № 23 Олексій Кравцов,
- № 4 Денис Білий,
- № 22 Кирило Литвинов,
- № 1 Андрій Шпарик.

Владіміров, № 10 Олександр Воронцов, № 17 Олексій Гребенюк, № 77 Євгеній Казанцев, № 13 Олексій Канівець, № 7 Андрій Фомічов, № 1 Віктор Шатило. Зовсім трішки не вистачило енергетикам натиску для перемоги. Бронзу відповідно отримала команда факультету «МТ». Склад команди: № 5 Ілля Петрів (капітан), № 13 Богдан Сушенко, № 10 Віктор Савченко, № 7 Максим Циховський, № 1 Франц Волошко, № 4 Євгеній Ситников.

Боротьба за перше місце була взагалі не лише на витримку та фортуна футболістів, а й на витримку нервів вболівальників. Чимало захвату та подиву ловили на собі у поглядах гравці перед кожним ударом по м'ячу. Закінчивши основну гру з рахунком 1:1 (голи: «ВК» – Дмитро Пірус, «ОБЗ» – Олег Сенніков), доля Кубка залежала більше від везіння, аніж від майстерності бомбардирів. Та, врешті-решт, з остаточним рахунком по пенальті 4:3 друге місце зайняла команда факультету «Організація будівництва залізниць» у складі: № 7 Давид Кікава (капітан), № 77 Олег Сенніков, № 9 Олексій Баранов, № 5 Леонід Гречихін, № 20 Богдан Олейнік, № 21 Андрій Зайцев, № 11 Валерій Лебедєв, № 69 Михайло Паталаха.

Також були відзначені та нагороджені:

- «Кращий нападник» – Кучма Микола («Е»);
- «Кращий воротар» – Завірюхін Артем («ВК»);
- «Кращий гравець» – Сенніков Олег («ОБЗ»).

І звання «Краща підтримка» по праву отримали курсанти військової кафедри.

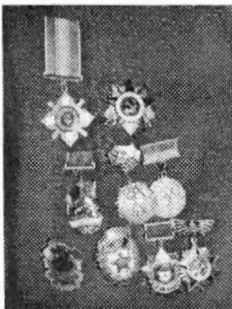
Щиро вітаємо переможців! Велике спасибі організаторам турніру, голові Спортклубу університету Курилу Руслану,

головам КССМ, Дутку Тарасу Романовичу та всім тим, хто допоміг зробити ці ігри незабутньою сторінкою у спортивному житті нашого вузу. Сподіваюсь, що надалі патріотичний дух кожного з факультетів буде тільки зростати і вже в наступному році нас чекатимуть ще більш захоплюючі ігри за головний приз футболістів ДІТу – Кубок ректора.

Ольга Півник, гр. 225

НБ
УНТ

Не маємо права забути...

Так стомлено гойдає вітер
Обелісків спомини німі.
Він ніби в душікожного, без літер
Карбує: «Не дайте повторитися війні!»

Велика Перемога... Якою ціною її здобуто? Скільки віддано життів... Не гасне у пам'яті вогонь, запалений у далекому 41-му, вогонь війни, розрухи і тим самим незламної мужності наших визволителів. Когось вона залишила без сина, когось безжалісно спотворила дитинство, для когось стала пеклом, крізь яке проходиш щонаочі, а когось вона позбавила життя. Так мало зараз серед нас тих, кому можна вклонитись за той вічний подвиг.

Цього року, напередодні дня Перемоги, студенти факультету «Механічний» мали можливість почути і пережити разом із ветераном, Анатолієм Агапійовичом Каблуковим, спомини далеких років його дитинства та юності.

панувало суворе правило – допуск до роботи отримували тільки ті, хто мав оцінки «4» та «5», а бажаючих було чимало. І так вони пройшли шлях від оглядачів вагонів, кондукторів до машиністів, нехай дитячої, але залізничі.

Нелегка слюсарна практика неабияк посприяла глибокому розумінню усіх тонкощів своєї справи у майбутньому.

Відразу після закінчення школи брати мали вступити до

жити, юнаків та дівчат набивали в поїзд та відправляли в Німеччину. Переїхавши до мам, пересиділи весну та літо 1943 р. у Мар'янці. Згодом 17-річними юнаками, тут же вступили до лав Радянської армії.

Спочатку були автоматниками, вивчали ази військової науки, потім їх направили у школу артилерійських розвідників. Навчалися маскуватись, розпізнавати та наносити на карту

вали службу в Узбекистані. Служба в армії навчила братів багато чому, але найголовніше – цінувати мирне життя.

У 1951 р. обидва стали студентами ДІІТу, навчання в якому пройшло легко, і, як наслідок, по закінченні брати отримали дипломи з відзнакою.

Після цього Анатолій став працювати бригадиром паровозного депо Ніжньодніпровськ-Вузол, потім займав різні інженерні посади на паровозоремонтному заводі: головний технолог, конструктор. Згодом працював директором виробничого об'єднання «Укрчерметтранс».

Віктор же лишився в ДІІТі, пройшов шлях від інженерних, викладацьких посад до ректора інституту, і за його ректорства у 1980 році інститут став уні-

Все життя Анатолія та його брата Віктора доля пов'язала із залізницею. Виховувались у сім'ї бригадира слюсарів локомотивного депо станції Дніпропетровськ. Ще з дитинства мріяли стати машиністами тепловоза. У віці 10 років їхня мрія крок за кроком почала здійснюватись. У парку Глоби відкрилась дитяча залізниця, куди чимдуж вирушили «проситись на роботу» майбутні залізничники. Саме це, мабуть, і змусило ще дітлахів 4-го класу добре вчитись, бо на Малій залізничі

ДІІТу, але доля розпорядилась інакше – почалась війна. Їхню сім'ю евакуювали до Сталінграда, де Каблукови працювали слюсарями. Потім переїхали до Севастополя, де влітку вперше на собі відчули весь жах розрухи, безжалісності війни. Вони, як і багато інших, під час евакуації біженців та поранених потрапили у «пробку», поїзди стояли впритул один до одного, чим і скористались окупанти...

Після цього брати були направлені до Дніпропетровська, де згодом теж стало небезпечно

бойові цілі, корегувати вогонь артилерії, вивчали зброю, а також бойові прийоми за підручником відомого майстра спорту СРСР капітана К. Т. Булочки, особливо увагу приділяли міній справі. Згодом, будучи артилерійськими розвідниками в складі полку вони брали участь у жорстоких боях у Молдавії, пройшли по території Румунії, Югославії, Угорщини. Саме за бій під Будапештом отримали найпершу нагороду – медаль «За відвагу». Після закінчення війни ще продовжу-

верситетом. Так багато всього здобуто, стільки шляхів пройдено.

Нинішня ж ситуація в країні не може нікого залишити байдужим, і тим більше людину, яка сповна пізнала ціну мирного неба над головою.

Ми зобов'язані не лише пам'ятати вічні подвиги наших визволителів, а НІКОЛИ, і НІЗАЩО не дати війні спалахнути знову.

Ольга Півник, гр. 225

Будьте обережні у літньо-осінній період!

В Україні в 2013 році значно погіршилася епідемічна ситуація захворювань на лептоспіроз. За літньо-осінній період 2013 р. зареєстровано 307 випадків захворювань проти 253 випадків, зареєстрованих у 2012 р. Найвищі показники захворюваності у Херсонській, Хмельницькій, Чернігівській, Тернопільській, Миколаївській, Рівненській, Одеській, Вінницькій та Закарпатській областях.

Основними носіями патогенних для людини лептоспирів у природних осередках лептоспірозу є польова, жовтогорла, лісова миші, полівки руда та звичайна. У населених пунктах основні носії – це хатня миша та сірий пацюк. Від них заражаються собаки, свині, велика рогата худоба. У хворих тварин мікроби зберігаються в організмі до двох з половиною років.

За літньо-осінній період 2013р. на лептоспіроз досліджено 500 пацюків. Позитивні результати отримані від 37 екз. (7,4 % від загальної кількості досліджених).

Більшість пацюків – носіїв лептоспір було відловлено у населених пунктах і на об'єктах епідемічного ризику.

Враховуючи наявність дрібних ссавців та пацюків (головних носіїв іктерогеморагічного лептоспірозу) на об'єктах епідемічного ризику та на території приватних господарств, а також незадовільне проведення дератизації на цих об'єктах, епізоотична та епідемічна ситуація на весняно-осінній період 2014 р. прогнозується як несприятлива.

У спекотні дні приємно відпочити біля річки, купатись, позагорати. Краще всього це робити на впорядкованих пляжах міста. Не потрібно нехтувати попередженнями про те, що у цьому місці купатись не рекомендовано. Це небезпечно для здоров'я. Не слід вибирати для купання місце зі стоячою водою, добре прогрітою водою, біля водопою худоби.

Вирушаючи у заміські зони, у похід, особливо біля річки, необхідно узяти з собою водопрвідну чи мінеральну воду, чай або кофе. Категорично забороняється пити, мити руки, овочі та фрукти з відкритих вододоймищ чи невідомих джерел. Продукти харчування потрібно обережно від гризунів. Харчові відходи, сміття ні в якому випадку не можна залишати на березі, у лісі.

Виконуючи елементарні правила гігієни, ви зможете добре оздоровитись улітку, не наражаючись на небезпеку, оскільки в цей період дуже легко заразитися лептоспірозом.

Заразитися лептоспірозом можливо через воду, яка забруднена виділеннями інфікованих гризунів та тварин, під час вживання її для пиття, під час купання у вододоймищах. Також передавати лептоспіри можуть заражені харчові продукти.

Збудники лептоспірозу проникають в організм людини не тільки через шлунково-кишковий тракт, а й через ушкоджену шкіру, слизові оболонки очей, носа. Тому зараження може відбутися навіть під час умивання.

З моменту проникнення інфекції до захворювання проходить 6–14 днів. Хвороба починається раптово, з швидкого підвищення температури до 39–40 градусів, ознобу. Виникає сильний головний біль, слабкість, безсоння, біль у суглобах та кістках. Характерною ознакою хвороби є різкий біль у м'язах, особливо у литках. Відмічається зниження апетиту, з'являється нудота, блювота. Хвороба протікає з вираженою інтоксикацією організму, ураженням нирок, печінки, з пожовтінням склер та шкіри.

Під час появи ознак захворювання слід терміново звертатись по допомогу до спеціалістів, у першу чергу – до лікаря-інфекціоніста. Для уникнення тяжких наслідків ні в якому випадку не вдаватися до самолікування.

Т. Татаровська,
лікар епідеміолог ДВП ДУ
«Лабораторний центр
на залізничному транспорті
Держсанепідслужби
України»
В. Залеський,
зав. амбулаторією
ст. «Дніпропетровськ
Південний»

Креативна допомога

Часто трапляється так, що руки опускаються, муза полишає нас, а розум наповнюється безнадією. Знайомі відчуття? Кожному з нас в повсякденності потрібні нові яскраві ідеї, але не завжди вони приходять до нас вчасно! А для студента це особливо важливо, тому що постійно потрібно самостійно приймати важливі рішення, де необхідне креативне мислення та фантазія.

Процес пошуку неординарних рішень може бути значно спрощений шляхом використання методів, зазначених нижче. Вони не тільки допомагають під час творчого застою чи кризи, але й можуть бути потрібними для виходу за рамки традиційного та звичного ходу думок.

1. Непрямі стратегії

Автор – *Пітер Шмідт і Брайан Ено*

Метод дозволяє учасникам творчого процесу звільнитися від негативних емоцій, які заважають генерації ідей. Він полягає в тому, що люди по черзі витягують картки і виконують команди, які на них вказані. Зрозуміло, що таку колоду потрібно завчасно прикрасити такими командами, як: «звільнись від злості», «укради рішення» і т. д.

2. Метод шести карток

Автор – *Едвард де Боно*

Необхідно шість карток або інших предметів білого, червоного, чорного, жовтого, зеленого та синього кольорів. У кожній картці своє значення, учасник повинен висловити ідеї та думки з приводу, залежно від того, якого кольору картка йому випаде. Зміну карток виконувати за домовленістю.

Білий (зробити білого кольору) – інформація і факти, без оцінки.

Червоний – почуття, інтуїція. Чорний – критика, сумніви, увага та запобігання помилок.

Жовтий – оптимізм і висловлювання переваг ідей, а також способи її покращення.

Зелений – оригінальність, незвичність, креативність.

Синій – об'єктивність, пріоритети, контроль всього процесу та огляд обраного шляху.

3. Ментальні карти

Автор – *Тоні Б'юзан*

В його теорії наголос робиться на те, що креативний процес тісно пов'язаний з пам'яттю людини, тому розвивати потрібно саме пам'ять. Метод полягає в тому, що в центрі аркуша потрібно відобразити ключове поняття, потім від нього лініями намалювати впливаючі думки. Записувати все, що приходить в голову. Таким чином одні поняття впливатимуть на інші. Найбільш важливі слова можна виділяти кольором або фігурами. Коли весь аркуш заповниться, буде видно, що проблема «просвічена». Наявність завжди допомагає ідеям «ожити», виробити з їх допомогою неповторне рішення.

4. Мозковий штурм

Автор – *Алекс Осборн*

Цей метод має багато модифікацій. Найбільш поширена з них полягає у вільному генеруванні ідей членами команди. Кожен по черзі пропонує свої варіанти, при цьому записуються і в подальшому розглядають абсолютно всі з них. Основне правило мозкового штурму – категорично забороняється критикувати чужі ідеї. Але можна пропонувати шляхи їх зміни.

5. Інверсія

Метод використовується у тих випадках, коли використання традиційного мислення заводить у глухий кут. Він полягає у пошуку рішень протилежної направленості. Наприклад, замість питання «Як це покращити?» задається питання «Як це можна зіпсувати?», замість «Як підвищити ефективність?» – «Як її знизити?» і т. д. Вважається, що мозок краще працює з прямо поставленою задачею, яка не містить заперечення.

Усі ці техніки дуже ефективні для розвитку креативності, генерування ідей. Дозвольте собі мислити абстрактно, не боятися помилок та неочікуваних рішень. Якщо одразу щось не вдається, не засмучуйтесь. Треба лише трошки попрацювати, і у вас обов'язково все вийде.

Наталія Замедянська, 925 гр.

Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна ОГОЛОШУЄ конкурс на заміщення вакантної посади:

1. Завідувач «Проектно-конструкторського технологічного бюро і проектування та модернізації рухомого складу, колії та штучних споруд» при НДЧ – І посада.

Документи приймаються протягом 2-х тижнів з дня опублікування оголошення за адресою: 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Лазаряна, 2, відділ кадрів. Тел. для довідок: 373-15-55; 47-10-97

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна
Газета виходить щомісяця українською і російською мовами
Редколегія: Марценюк Л. В. (редактор), Гончаренко О. М. (юліографічна верстка), Врублевська О. М. (коректор)

Адреса редакції та видавця: к. 1201, вул. Лазаряна, 2, м. Дніпропетровськ, 49010
Контактні телефони: +380964696009

E-mail: today@dit.edu.ua

Свідство про державну реєстрацію суб'єкта видавничої справи ДП № 1071 від 27.08.2003 р.
Тираж 500 прим.
Газета випускається на безвідплатних засадах, розповсюджується безкоштовно

© ДІТ сьогодні 2014